

י"ל דבשמן המשחה לא הוצרך לכתוב טהור דפשיטא שלא יהא טמא שאסור להכניס דבר טמא למקדש אבל קדש איצטריך לאשמעי' שהרי נעשה גם למשוח בו מלכים והו"א שאין בזה קדושה וכמ"ש בכריתות ה' ב' שיש בו מעילה, אבל בקטרת לא איצטריך לאשמעי' שיהא קדש דפשיטא שהרי נקטר ע"ג המזבח אבל טהור יש בזה רבותא שהרי אינו אוכל ורק חיבת הקדש מכשרתו לק"ט וזהו דקמ"ל דצריך לשמרו בטהרה משום חיבת הקדש.

במראת הצובאות פתח אוה"מ, פירש"י מראות שרואות בהן כשהן מתקשטות והקשה המג"א בסי' קמ"ז סק"ה הרי קי"ל כלי שנשתמש בה הדיט אין משתמשין בהן לגבוה כמש"כ הרמב"ם פ"א מביה"ב ה"כ ות"י דאם הותכו ושינה צורתו מותר והחת"ס בתשרי אור"ח סי' מ"ב כתב דברמב"ן לא נראה כן, ולכא"י י"ל כיון דקי"ל קול ומראה וריח אין בו משום מעילה יתכן דמה שהיו רואין בהן לא מקרי השתמשות וכי אם יסתכל במים לראות את פניו יפסלו המים מנט"י משום שנעשה בהם מלאכה ועי' בכלים פ"ל מ"ב אספקלריא טהורה וצ"ע.

במראות הצובאות. כ' בס' מרשב זקנים מבעה"ת לפי שכהן המקריב קרבן אשה צריך להקריב לשמה ואסור להסתכל בפני' לכך עשו הכיור כמו מראה והיא מסתכלת בכיור והכהן רואה בכיור ועושה לשמה וכ"כ בפענח רזא ועוד ראשונים וכבר העירו שאם אסור להסתכל בפני' אסור גם במראה וכ"פ החזו"א שערזה במראה אסור לקרות ק"ש כנגדה, וע"ק הרי קי"ל בריש זבחים דסתמא לשמה קאי וא"צ כלל לדעת מי היא ואפי' אם סתמא ה"י פסול אפשר לשחוט לשם מי שהבעלים כדתנן בזבחים ע"א ב' וצ"ע.

הפטרות ויקהל עי' במלכים.

צו"ה א"כ העמודים נעשו לרחב כ' לעשותו שער החצר ואח"כ עשו מסך לשער החצר ולכן כתיב עמודיהם על הכ' אמה.

בברכות נ"ה א' בצלאל ע"ש חכמתו נקרא כו' ארון שאני עושה להיכן אכניסנו כו'. קשה הא באמת לא הוקם המשכן עד שנגמר כל עשייתו עם הכלים כמפורש בפ' פקודי וא"כ לא הכניס את הארון עד שנבנה המשכן לגמרי ונגמר הכל וא"כ ה"י יכול להקדים הארון וי"ל דזה ה"י באמת דעת מ"ר דכיון דבלא"ה לא יכניסנו תיכף ראוי להקדים בעשי' הארון שהוא החשוב תחלה אבל בצלאל סבר דסדר העשי' צריך להיות כפי סדר ההקמה וזה ה"י חכמתו, ומה שהקב"ה הקדים את הארון בפ' תרומה משום דלא חשיב שם סדר העשי' רק לפי חשיבותן חשיב ארון תחלה ואח"כ שלחן ומנורה ואח"כ משכן אבל סדר העשי' להיפך, ובוז' י"ל הא דבפ' תרומה כתיב קשותיו ומנקיותיו ובפ' ויקהל כתיב מנקיותיו וקשותיו משום דעיקר ההפסקה בין הלחם היו הקנים והסניפין לא היו אלא להכניס בהן ראשי הקנים לכן הקדים בתרומה הקנים שהן העיקר אבל בסדר העשי' ה"י צריך להקדים את הסניפין כסדר הקמתו כדי שיהי' לו להיכן להכניס את הקנים.

ויעש את השלחן וגו' ויעש לו ארבע טבעות, יתכן שזה אינה מצוה לדורות [וכ"ה בתוס' יומא ע"ב א' ד"ה כתיב] רק בימי משה שנשאו בכתף אבל לדורות א"צ לא בריחים ולא טבעות ול"ד לארון ששם מצוה שלא יסורו ממנו לדורות משא"כ כאן וכן הטבעות של המזבחות אינו לדורות וכן משמע בזבחים נ"ד א' דלא חשיב ל"י בסדר עשיית המזבח אך אפשר דמזבח אדמה שאני ממזבח הנחשת וצ"ע.

ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור, הא דכתיב הכא קדש והכא טהור